

պահ Հայր Սուրբը—տուռած բացատրու-
թիւնները հիշք են , թէ եւ Սռաջնորդա-
րանի Ժողովներէն կամ Թէ Պատրիարքա-
րանէն ըզխած հերքմագիր մը աւելի
զոհ պիտի ընէր զմիշ :

ԱՆՍՏՈԼՈՒԻ

ԵՐԿԱԹՈՒՂԻ

Երբեկեալիս կառաւորներու 1898 Նոյմբ. 1 | Ն.Տ. | Երեւաթիւն սկսեալ
ՀԱՅՏԱՐ ԲԱՇԱ ԷՍԿԻՇԷԶԻ ԳԻԾ

[illegible]

Դիմել և Ժ. Վ. Կրթութիւնի և
 Ուսման Խաչ
 ՃէՅՄՍ ՄՈՍ և ԸՆԿ
 562 ԶԼ, ՃէՅՄՍ ՄՈՍ և ԸՆԿ

Տարւոյ շրջեանւ, նաւապետ Բէյճ, ընդհանոր վաճառորդ չլրլէ հոս կասած
Միկայիլ շրջեանւ, նաւապետ Պոլոյ, ընդհանոր վաճառորդ չլրլէ մեկնած է աս
այս 10 փն է 24 փն հոս կ'ապաստուի:

Դիմել աւ գործակալոյ մ. չիմէ ինձ ՌԻՅՕ
Թիւ 17—18, Գեւորդե Միլլէթ Խոն, Ղալաթի

[illegible]

Բխխալ, յուսահատ արամուծներ վեր ենկում վրայ էր. սանդուղին տին փորձելի գուռ մը տեսաւ, որ նա աշուրներն զարկած չէր Բախխալով պատած էր. բայց որովհետեւ գուռ ամուր բան մը չէր, ուստի ուռնով հռուածով որի ծոխներէն երկեւթ ինկաւ: Կամարայրդի նեղ սոցերի մէջ մտան, որ հազիւ երկու մետր էր կայնութիւնը տեսնէր. անոր մայրն ուրիշ դուռ մը կար գոյց բայց աւ ամուր և հաստ, որ ուսի հարուստ չէր կնւրար բացուիլ:

—Էր կարծեմ թէ կ'արկնէր, Բխխալ, ցած ձայնով:

Իլլան սկսաւ բարախել ուռնի պէս. կամացուել մը գրանի մօտեցնաւ իլլանի ծակէն ակհալէ դուռ, և յիշի յորդի պէս ձայն մը բռնց:

—Հնա է, բաւա տնկուելով, հոս
պէտք է ըլլայ, ինչոյ այս դրան բա-
նալին պէտք է մեզ. մեր է արդեօք
—Արեւ մարդուն գրգռման մէջ
պէտք է ըլլայ, բաւա ընկերներէն մին.
—Ծառ հաւանաբար է, բաւա իմա-
նալ. զայն կապուել միայն զբաղելով,
գրգռանքով զինեցելով.
—Իտարք դրան բանալին ալ պէտք
է մեզի. պատմին վրայէն ցատկին հա-
նելի բան մը չէ.
Վեր ելան աստղագէտն և կարկասի
սենեակը մտնաւ.
Կարլոս կոյրեր մը տկաններովը
կորտով ցանցին օդակներն և գլուխը
մէջէն դուրս հանելը.
Մեր մարդիկը չէին սխալուած. կար-
կասի զրդանները զինելով դատն բա-
նալներէ. իսկոյն ցանցին այս կողմը
կարտեզի շնամակն, և բանալիներն
առեկելով վերադարձան զոչ չեղն զնո-
րուք. ինքովս բանկեր խոթել, դար-
ձուց և դուռը բացուեցաւ զրեմէն ա-
ռանց ձայնի.
Երեք մարդիկը մասնա տեսաւ մը
ստորերկրեայ քարայրի մէջ, ոսկեց
գաղը և կիռ հոտ մը իր բարեքի. Հայ-
կաբնեցան ծանուր որդեւքի կարեւոր
քաղիք. երկու մեթր լայնութեամբ և

հիշ, Հաստատապէս չենք կրնար բնութեան դրաց արտախալ չկայ, որ տանը ճիւղերէն դուրս փորձած նկուղն և հորին հետ Հաղորդաց ցող ծանր անոր հնամբայն էլ: Այս ամենն այնչափ լաւ մտածուած էր տանն ստորերկրեայ յարկն ի հարկին ամեկխաղան չլրով ուղղելէ համար, որ այդ չարածին ստորգոյն վերջինն աստիճան հանձնարելը նախադրուելով թիւր իր ցուցներ իշխանութիւն կողմէ բնութիւնին կամ խուզարկութիւն մ'ըջլալու պատահականութիւնը դէմ:

Նկուղին ճիւղ անկիւնը, կէս փոսած յարեցող վրայ փոսած հին ու պատահականութեան անկողինը որ մէջ երեւի վրայ կծկուած ահանուեցաւ խելագարել: Երեքը յախարհէր անշուշտ, փասել ինքզինքը մածուկ պահելու երեւոյթութենք, և կը գողար. փախէն թէ նըկուղին պողոն, յայտնի չէր:

Բիւթով բովը փակ և ձեռքը զըլլուել վրայ դրաւ. խելոյն բոլոր մարմնութեան արտաշնչաւ:

—Թախէր որ սնանիմ, մրմռաց այնպիսի Հայրով մը, որ մարդկային բլաւէ հօտի բարին:

—Մէր բարեկամ ենք, ըսաւ Բիւթայ, կուզարք ձեզ վերջերեկ տանելու, ազատելու... Ողորմելիք խոհեմութիւնն իմ պատասխանէց, Չհատկեմար:

Բիւթայ գրկեց զայն և վերցրեց անկողինէ վրայէն:

—Օր, ըսաւ, մօրք և սակը միտնալալ է:

Լամպարի լոյսին մօտ բերուելով խեղճն երեք տեսնուեցաւ, վերջ աստիճան իջնար ու շրջամ և դիտար պէ և սոգոյն:

Անկեր մէկէն գոցեց լոյսին առջև և նոր հեծուելով մարձակեց:

Բիւթայ՝ իւր աւելի հուժկու մընկեր կանչելով՝ անոր գրկի տուր՝ դժբաղդ կենտմեար, և ըսաւ:

—Օն, ծանրայ կենեք շուտով:

8

ՏԿՔԹԵՐ ՎԼԵՐՆԷ

Դուրս ելան նկուղի, և մինք երկընթեքները ստաղակեցն վեր ենեկ դէպի գուռը կուղղուելու, Բիւթայ կարկառի սենեակ մտաւ, ուր սկզբինը գերմարդկային ճիշդ կը թէին իւր կապերը խզելու համար:

—Օն, հին չուն, ըսաւ անոր դիւղիւ. գոհ ենք քեզի՜ շատ ուժեղ աշխուղ համար: Եւ որովհետեւ ի

կը քեզայ, չեմ ուզեր որ հոտ առանձնադր աստիկս։

Բիզի համար այս կրեւիմ ընել, աս, ըստ բաց գաւառի մը նետուղ սենեակին մէջտեղը, կրեւիմ ձե Ինչի կտորելի կապիք, բայց դիտեմ յորդոց ապեբարտախմբիւնը, կրեւիմ վրայ յարձակիմ և խեղդելի զիս ինչան նոր հակաուղեթան։ Ան նոյն աս լաւապարտի որուն պէտք չուէիմ այլ եւս, Մանցած քու գիտնալիք բանն է, ինչ կ'ուզես բրէ։

Մնա քարով, Բիէն Կարկաս։

Հին թիտարոք գայալուտիկ մ պէս սենեակին մէջտեղը նետուղացադարձուրի մոռչելու մ'արձակելով, մինչ գտնեմի առիտից իւր կապեր խելովը կը գտնէր, Բիսիմ իւր ընկեր խելունքով հասեր էր որ պատուի զընենէ զուրկ եղած էին, Երբ զրիքնք լաւ տող հետարորիմ ինչն առջաք Բիսիմը կանգ առաւ, մտաւոր բիւրի մէջ դրաւ, և սուր սուրն մ'արձակելը ինչպէս որ կանխաւ խոստացած էր վարկեան մ'ըտր, երբ որ մարդ վարկի մը թեմարումը խելելի, և ըն թեմքնին շարունակելով հանրուն վրահասուն, ուր կարք կանգ առաւ մե նաւուր տանը զիսեցի կզգըմ։

(Տարուակելիք)